

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2014 - 11005

Dato: 22. december 2014

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 8. december 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 106 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Stine Brix(EL).

Spørgsmål nr. 106:

"Vil ministeren redegøre for, om behov for bil efter servicelovens § 114 også indbefatter behov for kørsel til og fra skiftende arbejdssteder og/eller kørsel i arbejdstiden, eller om bilen i så fald skal betragtes som et arbejdsredskab, og om det derfor kan forekomme, at en borger skal udsættes for at søge bevilling af to forskellige biler fra hvert sit regelsæt, når bevilling af én bil vil være tilstrækkeligt?"

Svar:

Et af de overordnede principper i udmøntningen af handicappolitikken er sektoransvaret. Det indebærer blandt andet, at den sektor, der er ansvarlig for en ydelse, også er ansvarlig for, at den er tilgængelig for mennesker med handicap.

Det lægges til grund for besvarelsen, at spørgsmålet vedrører kørsel i arbejdstiden. Som følge af princippet om sektoransvar hører kørsel i arbejdstiden som udgangspunkt under Beskæftigelsesministeriet.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering under Beskæftigelsesministeriet har oplyst, at det fremgår af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 100, at der med henblik på at fremme, at personer opnår eller fastholder ordinær ansættelse eller ansættelse efter lov om seniorjob, eller at personer kan drive selvstændig virksomhed, kan der ydes tilskud til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger.

Det er en betingelse for at give tilskud, at tilskuddet er af afgørende betydning for ansættelsen eller beskæftigelsen i egen virksomhed eller redskabet eller arbejdspladsindretningen kompenserer for personens eventuelle begrænsning i arbejdsevnen.

For så vidt angår personer, der er ansat, eller som skal ansættes i fleksjob, kan jobcenteret efter § 74 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats give hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger samt hjælp til kortvarige kurser, når hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob. Det er endvidere en forudsætning, at arbejdsredskabet eller arbejdspladsindretningen kompenserer for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen. Det er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.

Efter servicelovens § 114 er der under visse betingelser mulighed for at opnå støtte til køb af bil. Kørselsbehovet i arbejdstiden vil efter ministeriets opfattelse ikke i sig selv kunne berettige til støtte til køb af bil, hvis en ikke handicappet person også vil have behov for bil til at udføre arbejdet.

Der kan henvises til Ankestyrelsens principafgørelse C32-02, hvor Ankestyrelsen fandt, at en ansøger med lårbensamputation ikke var berettiget til støtte til køb af bil på erhvervmæssigt grundlag. Ansøgeren arbejdede som sælger med et kørselsbehov på ca. 30.000 km årligt på skiftende arbejdssteder. Begrundelsen for afgørelsen var, at en person uden handicap ligeledes ville have behov for bil for at udføre et sælgerjob i lønnet erhverv med et tilsvarende stort kørselsbehov i forbindelse med arbejde på skiftende arbejdssteder. Det var således ikke funktionsnedsættelsen, der gjorde, at en bil var nødvendig, men arbejdets særlige karakter. Ankestyrelsen vurderede samtidig, at ansøger opfyldte de helbredsmæssige betingelser for støtte til køb af bil på trivselsmæssigt grundlag, særligt begrundet i skånehensyn over for amputationsstumpen.

Det fremgår af vejledning nr. 6 til serviceloven (om hjælpemidler, biler, boligindretning m.v.), at hvis en bil er et nødvendigt led i arbejdets udførelse, vil en eventuel indretning af den bil, som arbejdsgiver eller en selvstændig erhvervsdrivende stiller til rådighed, skulle behandles efter Beskæftigelsesministeriets regelsæt.

Formålet med bilstøtte efter serviceloven er ikke, at borgeren bruger bilen til kørsel i arbejdstiden. Det er Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold opfattelse, at en borger, der har opnået støtte til køb af bil efter servicelovens § 114, kan vælge at køre i den i arbejdstiden i forbindelse med sit arbejde, men at denne anvendelse kan aktualisere fx skatteretlige aspekter og spørgsmål om arbejdsgiveransvar. Det er endvidere ministeriets opfattelse, at en bil, der er finansieret med støtte efter servicelovens § 114, ikke er at betragte som et arbejdsredskab.

Det kan derfor forekomme, at der skal søges støtte efter hver sit regelsæt.

Manu Sareen

/ Hanne Stig Andersen